Ambasciata d'Italia
Ankara

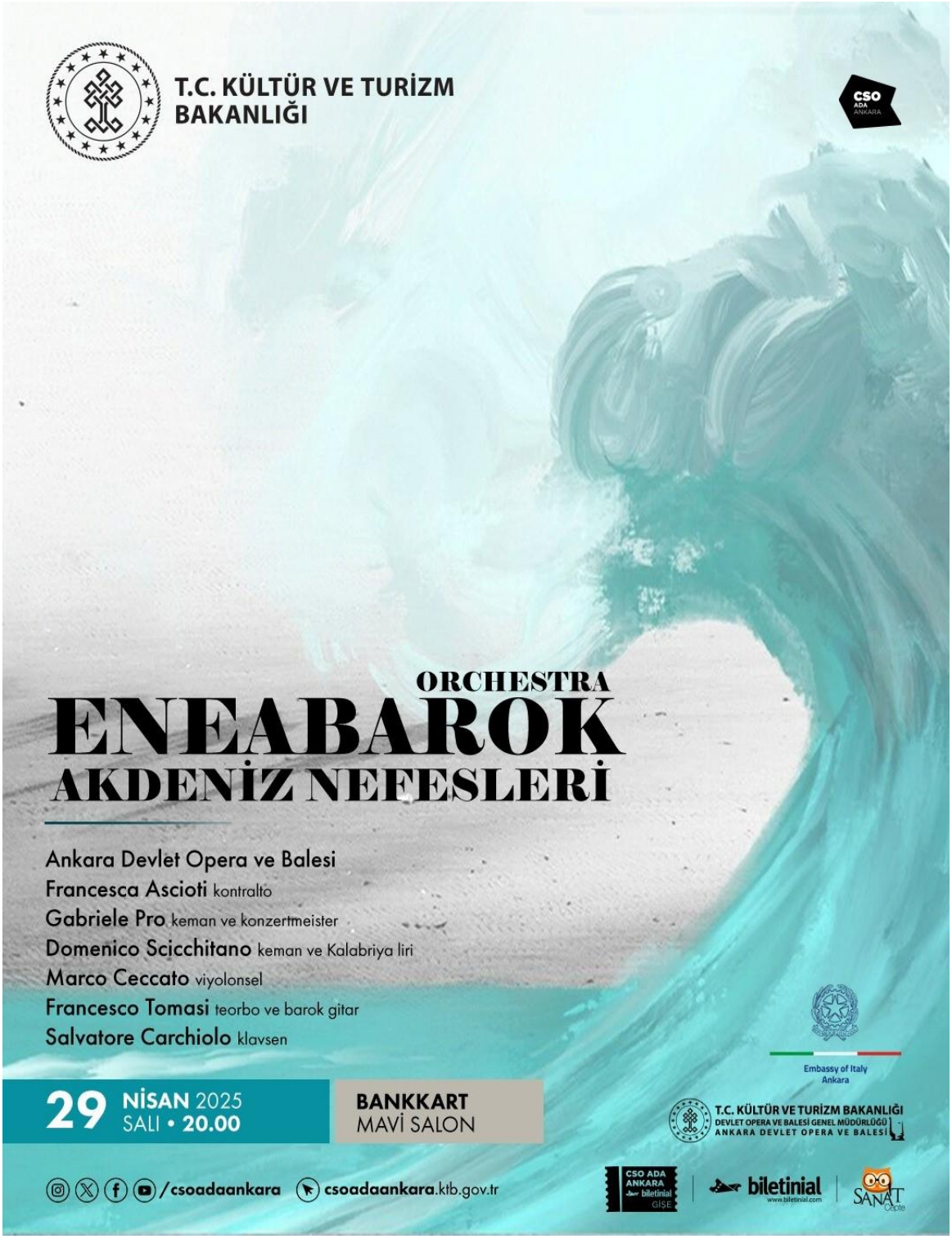

Akdeniz Nefesleri

Konsept, metinler, araştırma ve müzikal proje Salvatore Carchiolo'ya ait

Francesca Ascioti, kontralto

EneaBarockOrchestra

Gabriele Pro, keman ve konzertmeister
Domenico Scicchitano, keman ve Kalabriya liri
Marco Ceccato, viyolonsel
Francesco Tomasi, teorbo ve barok gitar
Salvatore Carchiolo, klavsen
Giulia Randazzo, sahneye koyan

Program, deniz ve kadın dünyasıyla bağlantılı mitler temasına odaklanıyor; bu terimler ince rezonanslar ve çağrışımlarla birbirine bağlanıyor. Tanrıçaları, yarı tanrıçaları ve denizin fantastik dişi yaratıklarını tasvir eden 17. yüzyıl İtalya'sına ait opera ve kantatların müziklerinden oluşuyor. Eserlerin bestecileri hem tanınmış hem de daha az bilinen isimler olan Alessandro Scarlatti, Francesco Cavalli, Pietro Andrea Ziani ve Marco Antonio Ziani. Program aynı döneme ait enstrümantal müzikle tamamlanıyor. Programdaki eserler, İtalya'nın tüm şehirleri arasında İtalya ile Akdeniz arasındaki bağlantıyı en fazla temsil eden iki şehire ait müziklerden oluşuyor: Doğu'ya açılan kapı olan Venedik ve Napoli. Konserde Francesca'nın kontralto vokaline iki keman, viyolonsel, teorbo ve barok gitar ile klavsen eşlik ediyor.

***

Hikâye, Sirenlerin Orpheus'a yenilmesiyle başlar. Onların şaşkın sessizliği tüm öykünün üzerinde gezinir ve kahramanları tanıtır. Sirenler evrenin ilksel sesini, (Dante'nin deyişiyle) "huşu uyandıran", karşısında her insanın afallayıp kaybolduğu şarkıyı temsil ediyorsa, Orpheus da doğanın tellürik güçlerinin üstesinden gelen ve arzuyu müzik sanatı formlarında rasyonelleştiren, insan tahakkümüne maruz kalmış müziğin sembolüdür. Sirenler çoktan sessizliğe gömülmüştür. İçlerinden yalnızca biri, artık şarkı söylemekten mahrum bırakılmış ve Orpheus'un egemenliğine teslim edilmiş olan Himeropa, kahramanlarımız ve onları sevenler tarafından söylenen arzu şarkılarını tanıtmakla görevlendirilir. Hikayelerimize üç an damgasını vuruyor. Başlangıçta iki kurbanla tanışıyoruz: Galatea ve Andromeda. İlki, Galatea, erkek mülkiyeti için duyulan vahşi arzunun (Polyphemus) kurbanıdır; ikincisi, Andromeda, zalim bir tanrının isteğiyle anlamsızca kurban edilmiştir. Bunlar görünmez kadınlardır, bu nedenle sadece erkeklerin fantezilerinde ve arzularında var olurlar. Bu nedenle konuşmacılar, dalgaların arasında kaybolan Galatea'yı arayan Acis ile Andromeda'yı canavardan kurtaran Perseus'tur.
Besteler, kariyerleri Venedik ile Napoli (Pietro Andrea Napoli'de başpapazlık yapmıştır) ve iki şehir ile Avrupa'nın geri kalanı (her ikisi de Viyana'daki Habsburg imparatorluk sarayında başpapaz olarak görev yapmıştır) arasındaki bağlantıları temsil eden 17. yüzyılın iki önemli Venedikli müzisyeni, amca ve yeğen Pietro Andrea ve Marco Antonio Ziani'nin eserlerinden gelmektedir. Odysseus'un metresleri/ tutsakları Calypso ve Circe ile devam ediyoruz. Bunlar özbilinçli kadınlar ve baştan çıkarıcı bir güce sahiptirler. Seven ve acı çeken

kadınlardır. Büyüdeki ustalıklarıyla, sarıp sarmalayan ve büyüleyen sesleriyle, güzellikleri ve aşk sanatlarıyla Odysseus'u durdurmak, onu kendinden ve hep 'önde' gitme arzusundan kurtarmak isterler. Onu, egemenlik arzusunun kölesi haline getiren erkeklik şeytanından mahrum etmek isterler. Ancak yenilgiye mahkûmdurlar. Calypso'nun, Napoli'ye göç etmiş Sicilyalı Cataldo Amodei adlı az bilinen bir yazarın notalarına emanet ettiğimiz ve onun kantatlarından birinden aldığımız ağıtına tanık olacağız. Öte yandan Kirke, kendini öfke tonlarında ifade etmektedir: Sunulan bölüm, yine Pietro Andrea Ziani'ye aittir ve Cristoforo Ivanovich'in La Circe başlıklı metni üzerine yazdığı eserlerinden birinden alınmıştır.
Son olarak, üçüncü bölümde, sahneyi, bir kadının ezici ve muzaffer duygusallığı işgal eder. Afrodit ve Thetis. Afrodit, Eris'in Pommel'inin galibi olarak sunulur ve bu nedenle, kendi güzelliğinin, erkeklerin zenginliğini, bilgeliğini ve gücünü aşan güzelliğini ilan eder. Afrodit/Venüs'ün zafer sahnesi, Monteverdi'den sonra 17. yüzyıl Venedik sahnesinin en ünlü bestecisi olan Francesco Cavalli'nin “Teti ve Peleo'nun Düğünü” operasından alınmıştır. Aynı zamanda Afrodit birleştiren ve bağlayan, evliliğin ve bereketin koruyucusudur ve Alessandro Scarlatti'nin epitalamik Serenata Venere e Amore'sinde bu şekilde rol alır. Öte yandan Teti, neşeli ve oyuncu duygusallığın simgesidir. Kendini Perseus'a ancak onun şiddet girişimlerini boşa çıkardıktan sonra teslim eder. Onu erkek cinsel şehvetinin bir başka simgesi olan canavar Triton ile boğuşurken görürüz. O Polyphemus'un alter egosudur, ancak Tepegöz'le karşılaştığında kaçan Galatea'nın aksine, Tethys yaşlı yarı balığın gülünç istekleriyle alay etmekten çekinmez. Böylece çember kapanır ve Galatea'nın intikamı, yine Nereidlerden biri olan en güzel ve en güçlü yoldaşı tarafından alınır. Konser, denizlerin kadını Thetis'in düğününü kutlamak için verilen bir ziyafet ve dans ile sona erer. Bu son bölümler de Cavalli'nin Teti ve Peleo'nun Düğünü'nden alınmıştır. Tüm bu olaylar, farklı dünyalar arasında sürekli bir diyalog yaratarak, hikayeleri, dilleri ve gelenekleri birbirinden ayırmayan ama birleştiren aynı denizde, Akdeniz'de gerçekleşmektedir.

EneaBarockOrchestra

Francesca Ascioti'nin öncülüğünde 2018 yılında Roma'da doğan EneaBarockOrchestra, 17. ve 18. yüzyıl müziklerinin icrasında uzmanlaşmış orkestraların zengin panoramasında hızla önemli bir yer edinmiştir. EneaBarockOrchestra, Johann Adolph Hasse'nin Aeneas in Caonia serenadının modern zamanlardaki ilk İtalyan icrası vesilesiyle kuruldu ve CPO etiketiyle bir plak haline geldi. Orkestranın adı, Hasse'nin iki ruhuna, müzik dilini oluşturduğu ve ilk başarılarını elde ettiği ülke olan İtalyan ruhuna ve kökenlerinin Alman ruhuna bir övgü niteliğindedir. Bir kadın girişimiyle doğan EBO, kuruluşundan bu yana kadınların dünyasına özel bir ilgi göstermiştir. 2021 yılında, Roma'daki Auditorium Parco della Musica'da, cinsiyet şiddetine dur demek için düzenlenen Donne all'Opera konserinde, bu kez tamamen kadınlardan oluşan orkestraya günümüzün en yetenekli barok vokal müziği icracılarından bazıları katıldı. Orijinal bir EBO projesi olan Giovanni Bononcini'nin Astarto operasının modern zamanlardaki ilk canlandırması, Ağustos 2022'de prestijli Innsbrucker Festwoche der alter Musik'in programında yer aldı ve büyük beğeni topladı. Eserin bir kaydı şu anda CPO tarafından yayınlanmaktadır. CPO ile işbirliğinin yanı sıra EBO, 2022'den bu yana Fransız plak şirketi Arion ile çalışıyor. 'Operadaki Kadınlar' projesinin CD'sinin de yayınlandığı Arion için 'Violino napoletano' CD'si yakında yayınlanacak olup, Dynamic için ise Marco Antonio Ziani'nin 'Damira Placata' operası önümüzdeki aylarda gün ışığına çıkacak. EBO'nun kurucusu ve sanat yönetmeni Francesca Ascioti, Giovanni Andrea Sechi ve Salvatore Carchiolo tarafından oluşturulan ve önerilerin özgünlüğünü ve kaynaklara yaklaşımdaki titizliği sağlamayı amaçlayan bilimsel bir komite ile birinci keman ve orkestra şefi Gabriele Pro tarafından desteklenmektedirOrkestranın sanatsal projesinde yer alan araştırma tutkusu, ifade özgürlüğü ve yorum tazeliği ile mutlu bir birliktelik kurmayı amaçlıyor. EBO bu şekilde günümüzün çok yönlü müzik dünyasında kalıcı bir vatandaşlık hakkı elde etmeyi amaçlıyor. Orkestranın baş şefi Stefano Montanari, bu ruhun etkili ve yetkili bir yorumlayıcısıdır.

Francesca Ascioti, kontralto

Kontralto Francesca Ascioti, Teresa Berganza ile çalıştı ve mezzo-soprano Vivica Genaux ile yakın çalışarak kendini mükemmelleştirdi. Kasım 2013'te, Milano'daki Accademia Teatro alla Scala ve Parma'daki Teatro Regio'nun ortak yapımında Renato Bruson ile birlikte Busseto'daki Teatro Verdi'de Falstaff'ta Quickly rolünde sahne aldı. Aynı yıl, 'Marcello Giordani' yarışmasında özel ödülün kazananı oldu. 2014 yılında Piacenza'da Zita (Gianni Schicchi) ve Bari'deki Teatro Petruzzelli'de Barones de Champigny (Il cappello di paglia di Firenze) rolleriyle sahneye çıktı. 2015 yılında, Riccardo Muti'nin yönetimindeki Ravenna Festivali'nde Quickly rolüyle sahne almak üzere geri döndü. Yine 2015 yılında Andrea Marcon ile tanışması, repertuarını barok repertuara genişletmesini sağladı. O andan itibaren, 19. yüzyıl melodramatik repertuarını ihmal etmeden kendini tutkuyla 17. ve 18. yüzyıl müzikal tiyatrosuna adadı. Birçok plak şirketi için kayıtlar yaptı. Giovanni Antonini, Fabio Luisi, Giampaolo Bisanti, Stefano Montanari, Ottavio Dantone, George Petrou, Federico Maria Sardelli, Alessandro De Marchi ve Rinaldo Alessandrini gibi şeflerle birlikte sahne aldı. Eser seslendirdiği mekânlar arasında Amsterdam (Concertgebouw ve Ulusal Opera), Brüksel (Bozar), Londra (Barbican Center), Liège (Opéra Royal de Wallonie), Prag (Rudolfinum), Venedik (La Fenice), Roma (Accademia Nazionale di Santa Cecilia) bulunmaktadır. Ayrıca New York (Carnegie Hall), Innsbruck (Festwochen der Alten Musik), Martina Franca (Festival della Valle d'Itria), Wroclaw (Wratislawia Cantans) ve Karlsruhe'de (Badisches Staatstheater) konserler verdi.

PROGRAM

Uçup giden Galatea

• Pietro Andrea Ziani (Venedik, 1616 – Napoli, 1684)

“Güzel Tanrıça Galatea” (La Galatea operasından, Üç bölümlük şölen, Viyana yaklaşık 1660)

Galatea bir Nerid, Nereus'un kızları olan deniz perilerinden biridir. 'Sakin Deniz Tanrıçası' olarak da adlandırılır. Kiklop Polyphemus'un sürüsünü otlatmak için götürdüğü Sicilya kıyılarında yaşardı. Periye aşık olan Polyphemus onu baştan çıkarmaya çalışmış, ancak onu aldatıp alay ettikten sonra her zaman kendi kaynağı olan denize sığınmıştır. Ovid'e göre Galatea, çoban Acis'e aşıktı. İki sevgiliyi sahilde kucaklaşırken yakalayan Polyphemus, öfke patlamasıyla büyük bir kaya parçası fırlatır ve Acis'i öldürür. Hâlâ tanrısal bir varlık olan ve bu nedenle doğaüstü güçlerle donatılmış olan Galatea, kendi acısını hafifletmek ve kaybettiği aşkına saygı göstermek için kayadan bir pınar fışkırmasını sağlar ve bu pınardan fışkıran nehir, suya dönüşmüş ve böylece sonsuza dek onunla birleşmiş olan Aci'nin kendisidir. Galatea'nın öyküsünde deniz, erkek vahşeti tarafından zayıflatılan kadının sığınağıdır. Seslendirdiğimiz parçada Galatea yok. Şarkı söyleyen Acis'tir. Çoban Galatea'yı geri çağırır, Galatea da o anda dalgaların arasında gizlenmiş olan güzelliğini görmesini engeller. Ama bir de bakar ki, Aci'nin yalvarışları üzerine Galatea dalgaların arasından çıkan bir deniz kabuğunun üzerinde belirir, resimde görüldüğü gibi Raphael'in ünlü freskini muhteşem bir şekilde resmetmektedir.

Andromeda'nın kurtuluşu

• Giovanni Legrenzi (Clusone, 1626 – Venedik, 1690)

La Frangipana iki keman için sonat (Venedik, 1655)

• Marco Antonio Ziani (Venedik, 1653 – Viyana, 1715)

"Korkma o asi canavardan" (Andromeda'dan, Viyana 1714)

Andromeda bir kurbandır. O da görünmez bir kadındır, hikâyesinde deniz artık bir sığınak değil, bir hapishanedir. Hikâyeye göre Andromeda'nın annesi ve Etiyopya kraliçesi olan muhteşem Cassiopeia, Nereidlerden daha güzel olduğunu iddia etmiştir. Cassiopeia'nın küstahlığına öfkelenen efendileri Poseidon, yıkıcı bir deniz fırtınası ve insanları ve hayvanları yutan devasa bir yılan olan bir deniz canavarı gönderir. Canavar ancak Andromeda'nın kurban edilmesiyle gitmeyi kabul eder, bu nedenle Andromeda ona yedirilmek üzere deniz kıyısında bir kayaya bağlanır. Gökyüzünden kanatlı atı Pegasus'a binen kahraman Perseus gelir ve kayaya bağlı çıplak kızı fark eder ve Ovid'in anlattığına göre, "hafif bir esinti saçlarını karıştırıyor ve gözlerinden ılık yaşlar damlıyor olmasaydı, onu mermer bir heykel sanırdı". Perseus anında Andromeda'ya aşık olur, yere iner, atından iner ve genç kızı teselli eder. Bu nedenle aryamızda konuşan Perseus'tur: canavarla savaşacak ve onu yenecektir; canavarın öldürülmesi Andromeda'nın kurtuluşu ve kendi kişisel zaferi olacaktır. Savaş sahnesi Piero di Cosimo'nun büyüleyici, canlı bir tablosunda ölümsüzleştirilmiştir; bu tabloda Perseus Pegasus üzerinde değil, ayaklarına taktığı kanatlar aracılığıyla uçmaktadır.

Saklı Calipso

• Nicola Matteis (Napoli, XVII sec. – Londra, ?)

“Aşk aryası” (Keman için aryalardan dördüncü kısım, Londra, 1685)

• Cataldo Amodei (Sciacca, 1649 – Napoli, 1693)

“İlahi sevgiyle” (İlk kısım ikinci eserden solo kantat, Napoli, 1685)

'Şarap renkli' deniz (bu Homeros'un atfıdır) aynı zamanda kadın aşıklar için açgözlü bir hırsızdır. Homeros'un öyküsüne göre, Calypso Atlas'ın kızıydı ve Ogygia adasında hüküm sürüyordu: güzel ve ölümsüz bir kadındı. Bir fırtına Ulysses'i bin pınarlı ve yemyeşil bahçeli bir ada olan Ogygia kıyılarına götürür. Calypso, Ulysses'e aşık olur ve onu yanında tutar. Ama şimdi Okyanus, tanrıçanın elinden artık sevmediği birini, yedi uzun yıl boyunca yanında kalan ve kasvetli mağarada uyumaya devam eden kahramanı, şimdi 'isteksiz, yanında istediği' kişiyi alır. Ulysses adadan ayrılmak için yelkenlerini açtığında tanrıça Kalipso'nun - adının anlamı olan gizli kadın - ağıtını duyarız. Calypso, Ulysses'i baştan çıkarmaya ve onu erkeklik dürtüsünden kurtarmaya çalışan kadındır. Luca Giordano'nun tablosunda, Calypso Yunan kahramanı için yaptığı merhemler.

Hain Circe

• Pietro Andrea Ziani (Venedik, 1616 – Napoli, 1684)

“Şehvet düşkünlüğümden” (da La Circe, Drama per musica, Laxenburg 1665)

(*)"Circe" Yunan mitolojisinde, büyü gücüne sahip bir cadı

Ulysses'in hikâyesinde Kirke, bazı açılardan Kalipso'ya benzer bir rol oynar. O da güzelliği, sihirli sanatları ve sesiyle baştan çıkararak Ulysses'in önlenemez 'ileri gitme' arzusunu ve anavatanına duyduğu kendine özgü, çelişkili ve karşı konulmaz özlemi bir adaya, Eaa'ya hapsetmeye çalışan bir deniz leydisidir. Kadın da onu baştan çıkarır ve onu 'şeytanlaştırmaya' çalışır. Hikâye çok iyi bilinmektedir. Ulysses Eaa'da karaya çıkar ve birkaç adamını devriyeye gönderir. Kirke tarafından görkemli bir şekilde karşılanan bu adamlar, kendilerini domuza dönüştüren sihirli bir iksir içerler. Hermes tarafından sihirli bir otla korunan Ulysses, metamorfoz büyüsüne karşı bağışıktır, ancak aşık olma büyüsüne karşı bağışık değildir. Ancak Kirke'nin başarısı geçicidir: kahramanın yatağını onunla paylaştığı bir yılın ardından, İthaka'ya dönme arzusu (ya da belki de basitçe, her zaman 'ileriye' gitme arzusu) Ulysses'i onu terk etmeye iter. Kirke'nin tepkisi Kalipso'nunkinden farklı, hatta tam tersidir. Burada tasarımı tamamlayamamış ya da tamamlayamamış olmanın öfkesi vardır. İşte bu noktada programdaki eser onu yakalıyor. Pier Francesco Cittadini'nin resmi Ulysses'i Hermes'in yardımıyla 'Güneş'in kızı'nın büyülü sanatlarına karşı koyarken gösterir.

***

Evlendiren Venüs

• Francesco Cavalli (Venedik, 1616 – Napoli, 1684)

“Şu iki ışığa bak” (Teti ve Peleo'nun Düğünü'nden, Venedik 1639)

Orpheus gibi, denizin köpüğünden doğan ve tüm denizlerin efendisi olan Afrodit de Sirenleri yenmiştir. Argonotlardan biri olan Bute'yi onların büyüleyici şarkılarından kurtarmış ve onunla birlikte Lilybaeum'da birçok gece yatmıştır. Burada özgürleşmiş ve muzaffer kadınlığı temsil eder. İcra ettiğimiz pasaj onu Eris'in elması üzerindeki tartışmanın ortasında yakalıyor. Hikâyeye göre tanrıça Eris - Romalılar için Uyumsuzluk - Nereid Thetis ile Peleus'un düğününe davet edilmez. Bunun üzerine masanın üzerine bir elma atarak ziyafete dalar; elmanın üzerinde 'en güzele' yazısı kazılıdır. Böylece Eris, tanrıların kraliçesi Hera, bilgelik tanrıçası Athena ve Afrodit arasında, hepsi de bu unvanı talep eden öfkeli bir tartışmaya neden olur. Zeus, avuç içini bir ölümlüye, Paris'e vermeye karar verir. Programdaki parça, güzelliğini yargıç önünde yücelten Afrodit'in söylevidir. Zafer onun olacaktır, ancak Homeros öykülerinden bildiğimiz gibi, güzellik yıkıcı bir savaşın kapısını açacaktır. Pieter Paul Rubens'in bu tablosunda Paris'in yargılanması çağrıştırılmaktadır.

• Biagio Marini (Brescia, 1597 – Venedik, 1665)

Acı çeken kalp üzerine sonat

• Alessandro Scarlatti (Palermo, 1660 – Napoli, 1725)

“Onun güneş olduğunu bildiğim gibi” (Venüs ve Aşk’dan)

Afrodit düğünlerin koruyucusu ve daha genel olarak aşk birlikteliklerini destekleyen ve destekleyen kişi olarak kabul edilirdi. Bu rolde, Alessandro Scarlatti'nin programdaki aryanın alındığı, tüm yıldızların en parlağı, tüm çiçeklerin en güzeli olan gelinin güzelliğinin yüceltildiği epithalamik Serenad'ında görünür.

Gümüş ayaklı Thetis, denizlerin kadını

• Tarquinio Merula (Busseto, 1595 – Cremona, 1665)

Pollicio adında bir balo (Konçerto sonatları üzerine şarkılar, üçüncü kısım, onikinci eser, Venedik, 1637)

• Francesco Cavalli

“Ey talihsiz karşılaşma” (Teti ve Peleo'nun Düğünü'nden)

Thetis tüm tanrıçaların en güzelidir. Bir kehanete göre babasından daha güçlü ve kuvvetli bir oğul doğuracaktır. Su perisinin güzelliğinden etkilenen Zeus ve Poseidon, güçlerinin sarsılmasını önlemek için ondan vazgeçmeye ve onu bir ölümlüyle evlenmeye zorlamaya karar verirler. Seçilen kişi Peleus'tur ve su perisine sahip olmak için çok çalışması gerekmiştir: doğaüstü güçlerle donatılmış olan su perisi, Peleus'un girişimleriyle zaman zaman bir kaplana, dalgalara ve korkunç canavarlara dönüşür. Gururlu su perisi sonunda teslim olur, ama sadece kendi isteğiyle. Ancak burada sahnelenen bölümde Tethys, kendisini taciz eden ve ona karşı şiddet kullanmaya çalışan yarı insan yarı balık canavar Triton'la boğuşmaktadır. Triton, erkek sahipliğine duyulan vahşi arzunun bir başka simgesi olan Polyphemus'un alter egosudur, ancak Tethys ondan Galatea'nın Cyclops'tan kaçtığı gibi kaçmaz; aksine yaşlı adamın saçma hayalleriyle alay eder. Böylece çember kapanır ve Galatea'nın intikamı, yine Nereidlerden biri olan en güzel ve en güçlü yoldaşı tarafından alınır. Galleria Farnese'de Agostino Carracci'ye atfedilen resimlerden biri Triton ve Nereidler arasındaki karşılaşmayı resmeder.

• Francesco Cavalli

“Parlayan güzelliğe övgü”, Ciaccona (Teti ve Peleo'nun Düğünü'nden)

Burada Thetis ve Peleus'u birleştiren düğün şenliklerine tanık oluyoruz. Tanrıların fantastik ziyafeti, Flaman ressam Hendrick de Clerck'in zengin ve figürlerle dolu bu göz kamaştırıcı tablosunda resmedilmiştir.

METİNLER

- **Pietro Andrea Ziani, *Vaga dea Galatea* (Antonio Draghi)**

Deniz Perisi Galatea

Geri dön sana tapana.

Burası bana acı çektiriyor.

Göğüsümdeki ruhum, sevgilim,

Geri gel buraya,

İhtiyacı var onun sana.

Sen ki denizin içine hapsettin

Gümüş hazinemi benim,

Ya onu bana geri verirsin ya da ben öleceğim.

Ne görüyorsun Acis? Ey yüce Tanrım!

İşte şafak söküyor üzerine

ışıldayan kabuğun,

yatıştırmak için gecelerini ruhumun.

Ne de güzel bir orman!

Adil dualara cevap verir cennet her zaman.

Peki ama neden bana verilmiyor Daedalus'un kanatları

burada daha hızlı uçmam için?

Neden izin verilmiyor?

Neden bu kıyıyı geçemiyorum Proteus gibi?

Galatea, benim sabit fikrim.

Seni sevene geri dön.

***

- **Marc'Antonio Ziani, *Korkma o asi canavardan* (Pietro Pariati)**

Korkma o asi canavardan

O senin korkun olmadan önce

Benim umudum ve zaferim olacaktır.

Senin hayatın, senin memnuniyetin

ruhumun sevincidir,

bu senin şanının gereğidir.

***

- **Cataldo Amodei, *İlahi Sevgi ile***

İlahi sevgi ile

aşk dolu binlerce aldatmacanın Yunan kahramanı,

ruhum sanki cehennemi hissediyor.

Yakın vakitte, biliyorum

bu ateş parçası kalbimi kıracak.

Benim güzel idolümü yolcu ederken

onun yok olmadığını gören

kalbim gücünü nasıl Aşk'tan alacak?

O ki bu hayatta beni kalpten yoksun bırakıyor.

Giderken beni öldürüyorsun

kederler arasında, üzüntüler arasında

benim sevgili güzelim

benden ayrılıyorsun;

ayrılışınla birlikte

kalbim lime lime

benden ayrılıyor isen

bu yürek ölmekte.

Dur, ey kalp, ey gönül, hala mı gitmektesin?

Bu yüzden acı çekeceğim, bu yüzden beni öldüreceksin.

***

- **Pietro Andrea Ziani, *Delle lascivie mie* (Cristoforo Ivanovich)**

Şehvet düşkünlüğümün

iğrenç tanikları rezil sahiller

Ben giderken siz de benimle gelin

beni tedirgin ediyorsunuz

bana verdiğin dinsiz kanatlar karşılığında.

Kendini Yunanlı bir cani olarak övmeyeceksin.

Ödül olarak geri getirin

Öfkeli ve ihmal edilmiş

Aşkım, yatağım.

Güneşin kızı ve kötülenmiş Tanrım

Seni öldürmek için, ey hain

Ebeveynlerin oklarını kullanacağım.

Ve eğer acı yanlışlarıma

Acı yanlışlarıma sağır, denizleri hareket ettireceğim.

Korkunç fırtınaları uyandıracağım,

Korkunç dalgaları serbest bırakacağım,

Ve eğer fırtınalar ve fırtınalar azsa

Yıldızları da paramparça edeceğim.

Tövbe için geç kalındı,

Seni bir gövdeye, bir hayvana dönüştürmek, ah bunu yapmalıyım,

Ama sen benim idolüm olsaydın, nasıl yapabilirdim?

Haksızlığa

Beni aşka ve inanca ihanet etmeye zorluyor,

İnsana inanana lanet olsun.

Bana kalan umut

Her sevinç bana ölümcül görünüyorsa?

Her zevkin tadına varamadan yok olursa?

Cesaretin beni teselli edecek ne gücü var?

Ne cevap, ey umudum?

Açılın, ey kapılar

Karanlık uçurumun,

Gazap, öfke ve kızgınlık

Şimdi bana ölümü ver. Yapılacak ne var?

Neden hayatımı bağışlamıyorsun,

Gölgelere gömülmem gerektiğini mi?

En iğrenç yıldızlar,

en adaletsiz cennet,

zaten Avernus'un gücü

Benim için hiçbir erdemi yok.

Zalimliğimle alay ediyor.

Çaresizim, ne yapacağım?

Eğer cennet kazanırsa, uçurumların arasında saklanacağım.

***

- **Francesco Cavalli, *Mira questi duo lumi* (Orazio Persiani)**

Bu ikili ışığın tadını çıkarın,

Bu yüzün fulgurunu inceleyin,

Bu sesimden nefret ediyor, bu yüzüme hayranlık duyuyor,

Bu beyaz annelerin samimiyetine bakın,

Ve Amor'un yemiyle avımı yaptım,

Bağlı itiraflar

Bu erdem ve egemenlik

Ona düşen, cazibeme inip teslim olmaktır.

Öp şu ağzımı

Bu göğsümü yokla

Benim her üyem

Ve insanüstü bir zevkle

İstersem söyle bana

Sen yeteneklerine, Jove krallığına itaat eder.

Bilgeliğin ve zenginliğinle övünüyorsun:

Seninle zıtlaşmıyorum,

Sevimlilikte seni geçiyorum,

Siz de yapmamalısınız, ey Tanrıçalar

Bana ait olan elmaya itiraz edin.

***

- **Alessandro Scarlatti, So ch ella è il sole**

Onun birçok yıldız arasında bir güneş olduğunu biliyorum,

Onun binlerce çiçek arasında bir gül olduğunu biliyorum.

Haklısın, periler arasında çok güzel

Daha önce hiç bu kadar sevimli bir kalp görmemiştim.

- **Francesco Cavalli, *O sventurato incontro* (Orazio Persiani)**

TETIDE

O talihsiz karşılaşma:

Vien a turbar mia gioia

Deniz Trompeti

Vahşi bir aşkla yanıyor

Dualarla her gün canımı sıkıyor,

Ama şimdi onun ateşinden

Benimle alay etmesi için.

Orada yüzmeyi bırak,

Triton merhamet merhamet,

Ve eğer senin için ağlarsam

İsteyeni şaşırt:

Onun için Titon hala

Cennette şafak yanıyor.

Galatea küçümsediyse

Dev çoban

Büyük bir hata yaptı,

Ne de benim bildiklerimi:

Dokunmak ve tatmak için daha gerekli

Sağlam ve dayanıklı bir aşık.

Güzellikten ibaret değildir

Aşkın tatlılığı,

Genç bir kalbi sevmek

Kim olduğunu bilmeyen bir bakire,

Bana ruhu zincirler

Bir lena güreşçisi.

İnce bir fidan

Güçsüzleşir, ayağa kalkmaz;

Yaşlanmış bir meşe

Çökmek aşağı inmek değildir.

Paspaslar ve nergisler

Yüzlerinden başka bir şeyleri yok.

Merhamet için yalvarıyorlar,

“Eyvah! Ah yazık!”

Genç kızlarla birlikte

Nokta tatmin etmeyecektir.

Gevezelikler ve sözler olmadan

Etkili olmak istiyorlar.

Güzel bir göğsü sevmiyorum

Ben sadece cesarete değer veririm.

Genellikle altın bir vazoda

Venüs gizlenmiş,

Ve kaba ve çirkin bir kabuk içinde

Tatlı bir meyve kapandı.

TRİTON

Ama gecikme nedir, gecikme nedir?

S'aven ch'amata amante

Karşılıklı alev alev yanar,

Zevkin son hedefine dokunmak için

Aynama doğru bitkilerimizi çeviriyoruz.

TETIDE

Fellone geri çekiliyor.

Pervasız el,

canavar kötü adam

düşüncesiz hayvan,

bak ne aşık Aşk bağlar

Ya da hangi büyüleyici yüz

TRİTON

Bu yüzden mi benimle alay ediyorsun?

Ama kadın kavgalarında daha ne umurumda,

Deli miyim ben?

Böylece kendine rağmen

Arzularımı doyurmak için

İnime sapık bir peri olarak geleceksin.

TETİDE

Bana göre bu keçi mi?

Tanrıçalara şiddet mi?

Dokunmayın, yalnız bırakın

Bu kutsal alma güzelliği.

Seni kollarımla kucaklasam

Seni bir o tarafa bir bu tarafa çekeceğim.

Çiziklerle ve tokatlarla

Seni tokatlayacağım ve tokatlarla seni kazığa oturtacağım.

Sırtında sopayla

Sana zorlamayı öğreteceğim.

Burnundaki bu yumruk

Sana yarım balık geldi;

Onu sana kötü davranarak verdim,

Büyük merhametten yoksun olana söyle.

Francesco Cavalli, Parlayan güzelliği övmek için (Orazio Persiani)

Parlayan güzelliği övmek için

bu yüzden gidelim

Güneşin tarlaları aydınlattığı yerde,

Denizin suları yaydığı yerde,

Bitkiler ve taşlar ve hava ve dalgalar.

Kraliyet festivallerini duyurmak için

Bu yüzden gidelim

Yüksek ve göksel ülkeden

Karanlık ve alçak diyarlara

Auralar ve gölgeler, bitkiler ve taşlar.

Sevinçlerimi getirmek için

Bu yüzden gidelim

Kalıbın çıktığı sınırlardan

Hatta Atlas'ın şartlarına kadar,

Dalgalar ve auralar ve taşlar ve bitkiler.